

Raad van Toezicht
NVI, Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen
Postbus 279
1400 AG BUSSUM
T: 035-6994210 F: 035-6945045

Uitspraak van de Raad van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen, gevestigd te 's-Gravenhage, verder te noemen de Raad, gegeven op 17 januari 2011

in de zaak van

verder te noemen "klager"

tegen:

Vesting Finance B.V.,
gevestigd te 's-Hertogenbosch,
vertegenwoordigd door mevrouw P.A.M. van der Pas – De Groot,
verder te noemen "verweerster"

De procedure:

Klager heeft bij brief van 3 september 2010 een klacht ingediend bij de NVI. Pogingen om de klacht in der minne af te doen hebben niet tot het gewenste resultaat geleid.

Bij verweerschrift d.d. 21 december 2010 heeft verweerster inhoudelijk gereageerd op de klacht.

De voorzitter van de Raad heeft besloten dat partijen niet uitgenodigd zullen worden om ter zitting hun standpunten mondeling toe te lichten, nu de klacht voldoende schriftelijk is toegelicht.

Beoordeling van het beroep:

1. Het standpunt van klager betreft - samengevat en in hoofdzaak - het volgende:

Klager stelt dat hij de advocaat is van de vennootschap onder firma ....., voor wie hij getracht heeft een faillissement te voorkomen door in goed overleg met de crediteuren tot afspraken dan wel betalingsregelingen te komen. Verweerster treedt op voor het Pensioenfonds, waarbij de cliënt is aangesloten. Verweerster is zijn cliënt blijven bestoken met aanmaningen, ook buiten klager als advocaat om en de cliënt is op intimiderende wijze privé thuis bezocht. Klager stelt, dat verweerster onbehouwen en intimiderend te werk is gegaan en verweerster heeft klager als advocaat op brutale wijze geschoffeerd.

2. Het standpunt van verweerster betreft - samengevat en in hoofdzaak - het volgende:

Verweerster stelt, dat zij in opdracht van haar cliënt de incasso ter hand heeft genomen en zodra klager in beeld was met klager heeft gecorrespondeerd. Zij geeft aan, dat klager een aantal malen niet adequaat heeft gereageerd op correspondentie, waardoor het nemen van

rechtsmaatregelen onvermijdelijk leek. In dat stadium is aan klagers cliënt rechtstreeks een laatste sommatie gezonden. Verweerster heeft getracht met een huisbezoek betalingen of toezeggingen te verkrijgen en dit is op correcte wijze gedaan.

3. De Raad beoordeelt de klacht als volgt.

De Raad is uitsluitend belast met het toezicht op de gedragsregels die gelden voor leden van de NVI. De vraag of en in hoeverre er is gehandeld in strijd met bepalingen uit het Burgerlijk Wetboek blijft buiten de beoordeling. De Raad is derhalve niet bevoegd het inhoudelijke geschil tussen partijen te beoordelen, waarvan de vraag of de vordering terecht was of niet, deel uitmaakt. Dit brengt tevens met zich dat - ook indien de klacht geheel of gedeeltelijk gegrond wordt bevonden - de door de Raad op te leggen sancties beperkt zijn tot hetgeen is verwoord in artikel 10 van het Huishoudelijk Reglement.

Op grond van het bovenstaande is de klacht niet-ontvankelijk voor zover deze betrekking heeft op het al dan niet toestaan van een betalingsregeling. Verweerster staat daar immers buiten, waarbij de Raad aantekent, dat geen enkele rechtsregel enige crediteur beperkingen oplegt ten aanzien van het uitoefenen van zijn incassomaatregelen indien de debiteur in gebreke blijft. De vraag die voorligt, is of verweerster bij het incasseren van de – op zich aanzienlijke – vordering ten behoeve van haar cliënt enige voor haar geldende (gedrags)regel heeft overtreden.

De Raad stelt daarbij voorop dat een klager, in casu temeer zeker gezien zijn professie, zijn standpunten en stellingen behoorlijk dient te onderbouwen.

Met de zinsnede “Ik zend u wat stukken en ook een pak **ongeopende** stukken.” en ook overigens, geeft klager geen concrete onderbouwing van zijn klacht en klager mag van de Raad niet verwachten dat zij in die veelheid van gegevens op zoek gaat naar die - eventuele - onderbouwing van de klacht.

Door te verzuimen een deugdelijke onderbouwing te geven, kan de Raad zich niet een goed oordeel vormen over de precieze inhoud van de klacht. Klager had concreet en gedetailleerd dienen aan te geven waaruit de gestelde schoffering zou hebben bestaan, zodat het de Raad en verweerster duidelijk was geworden welke gedragingen precies worden verweten. Dit zelfde geldt ten aanzien van het gestelde “onbehouwen en intimiderend” gedrag van verweerster.

Mede gezien de gemotiveerde betwisting van verweerster dat het huisbezoek op regelmatige wijze is verlopen is ook uit de klacht niet te begrijpen waaruit de gestelde intimidatie heeft bestaan, zodat de Raad zich daarover evenmin een oordeel kan vormen.

Overigens heeft de Raad in andere zaken eerder beslist, dat het aankondigen van te nemen rechtsmaatregelen – ook al is daarvoor in de ogen van klager geen grond voor – bepaald niet ontoelaatbaar is, indien die maatregelen ook daadwerkelijk kunnen worden genomen.

De conclusie van het vorenstaande is, dat niet kan worden vastgesteld dat de klacht gegrond is.

Uitspraak:

De Raad van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen verklaart de klacht ongegrond.

Een afschrift van deze uitspraak wordt toegezonden aan partijen en het bestuur van de Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen.

Deze beslissing is gegeven te 's-Gravenhage op 17 januari 2010.

De Raad van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van Incasso-ondernemingen

De heer mr. L.F.A. Husson, voorzitter,
De heer mr. R. Brand en mw. mr. J.P.G. Berkelaar, leden

Voor deze

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'L.F.A. Husson', written in a cursive style.

L.F.A. Husson
voorzitter